چهل ګنج

خپروونکی:انتشارات صدر

دویم چاپ پسرلی ۱۳۹۱ بازنویس:حسن ناصري

دچهل ګنج ژباړه

(ځلوېښت خزانې)

ژباړونکی:هوتک مینه وال

کال ۱۳۹۵

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه مخکي د احمد او جميلي په نامه ښځه او خاوند اوسېدل

احمد کم (کوم) خاص کسب او مهارت نه درلود.هغه يوازي يو بېل او کلنګ درلودل او تل به يې خپلي ښځي ته ويل:که مو چېري بخت راوېښ سي موږ ته مخه کړي او په مځکه کي د کيندلو پر وخت خزانه پيدا کړم.هغه وخت به دتل لپاره روپۍ ولرو ؛او کولای سو دژوند تر پايه ښه آرامه ژوند ولرو.خو دې خبرو جميله نه راضي کوله.

يوه ورځ د تل غوندي جميله عمومي حمام ته ولاړه .خو د ننوتلو د دروازې مخکي دحمام مسول يې مخه ونيول او ويې ويل: ته نسې کولای چي دننه ولاړه سې؛ځکه چي نن ورځ ټوله حمام د سلطان فالګير دښځي په اختيار کي دئ.

جميله چي ډېره خفه سول ويې ويل:څنګه مغروره او دهرڅه نه راضي!مګر هغه څوک ده؟فقط زما خاوند يو بېکاره دئ چي داسي کار نلري ؛ او يا دا کار نسي کولای.په هر حال د جميلې دلاسه هيڅ نه راتله اړه سوله بېرته کور ته ولاړه سي.د راتلو په حال اولار کي ئې ټول سوچ په دې موضوع بوخت وو.

او د ځان سره به يې ويل ولي زما خاوند يو فالګير ندئ؟

په دې وخت کي چي ئې کله خاوند دکار د خوا راغی؛ او خپل لاسته راوړی مزد يې ورښکاره کړ جميلې وويل:احمده!دې بې ارزښه سکې ته وګوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نـور دا حالـت نسـم زغملی؛سـر دسـبا څخـه بایـد ښـار تـه ولاړ سـې او پـال وګورې.احمـد پـه حیرانتیـا وویـل:جمیلې، مګـر لیـونی سـوې یـې؟ زه د پال کتلو په اړه هیڅ نه پوهېږم.

جمیلې وویل:اړتیـا نـده پـوه سـې.یوازې بـس ده چي د پـال کتلـو خاصـه مـری واچـوې او څـه چي ریشـتیا تـه نـژدې وه کـرار ووایـې. داسـې چي واضـح نـه ئي.یـا بـه دا کـار کـوې ،یـا مي زه دپـلار کورتـه ځم.داغسـې وه چي دا بلـه ورځ سـهار ،احمـد بیـل او کلنـګ وپلـورل. او دهغـو پـه روپیـو یـي د پـال کتلـو خاصـه تختـه او جـامي واخیسـتلې؛ او همداسـې چي جمیلـې ویلي وه. په ښار کي د عمومي حمام په دروازه کي کښېناستی.

ډېـر وخـت نـه وو تېـر سـوی چي ویـې لیـدل چي د پاچـا د وزیرانـو د یـوه وزیـر ښـځه د ده خواتـه راروانـه وه . احمـد ډېـر وارخطـا اولاس و پښـه سو.

د وزیـر ښـځه ورتـه مخ تـه راغلـه او ویـې ویـل:ای پـال کتـونکې تـه بایـد زمـا سـره مرسـته وکـړې تـر څـو مي ګـوتمۍ پیـدا کـړم. نـن سـهار چي حمـام تـه راتلـم ډېـره ګرانـه ګـوتمۍ راسـره وه. خـو اوس ورکـه سـوې ده .هیلـه کـوم هغه راته پیدا کړه

احمد سټری اسویلی وکېښ؛ او مری یې واچول.

هغـه پـه داسـې حـال کي چي سـوچ ئـې کـوی چي څـه ووایـي ،نـابېره یـې د ښـځې د جـامو پـر لسـتوني سـترګي ولګېـدې او ویـې لیـدل چي یـوه برخـه یـې سوری ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد دځان سره سوچ وکړ او داسي يې ښکاره کړه چي څه يې ذهن ته رسيدلي. ورنږدې سو. کرار ئې وويل:مېرمني! زه يو سوری وينم.دوزير ښځي سر ورته نږدي کړ تر څو ئې په سمه توګه واوري؛ ويې پوښتل :څشي؟ احمد وويل :يو سوری، يو سوری !

د وزير ښځه د دې خبري په اوريدو سره خوشاله سوه او ويې ويل:سهي سمه ده. په ياد مي راله چي ما چيري ايښې ده.او په ډېر تلوار حمام ته ولاړه او ګوتمۍ يې راواخيستله چي د حمام د ديوال په سوري کي يې ايښې وه.

بيا بېرته احمد ته ورغله او ويې ويل: شکر خدايه هغه مي پيدا کړه تا د هغه ځای سهي وويل.

په داسي حال کي چي د حيرانتيا څخه د احمد خوله خلاسه پاته وه؛د وزير ښځي هغه ته د طلا يوه سکه ورکړله او ولاړه.

هغه شپه چي جميلې هغه سکه وليدل؛او دا کيسه يې چي واوريده ډېره خوشاله سوه. او ويې ويل: احمده! ودي ليدل ستونزه يې نه درلوده .

احمد وويل: دا ټوله دالله مهرباني وه؛چي نن يې زموږ سره مرسته وکړه؛خو نور د داسي کار کولو توان نلرم.

جميلې په خفه توب وويل:داخبره مکوه! زما سره مينه لرې او غواړي زما سره ژوندوکړې،خامخا به سبا هم ښار ته ځې او پال به ګورې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دي مسلې په نیمه شپه د هغې شپې د پاچا خزانه د ماڼۍ سه غلا سوله.

څلوېښتو غلو، څلوېښت صندخه (صندوقه) طلا او جواهر د ماڼۍ څخه ویستل.

د راتلونکي ورځي په سهار د غلا د مسلې څخه پاچا خبر کړل سو ؛او پاچا امر وکړ چي د دربار لوی پال کتونکی او دهغه لاس نیونکي راټول کړئ او ماته یې راولی.د ښار ټول پال کتونکي راغلل او مری یې واچول خو ګټه یې نه درلودل ځکه چي هیڅ یوه و نه سو کړلای د غلو پټ ځایونه او خزانه پیدا کړي.

پاچا چي په خښم سو چیغه یې کړه. دا ټول چل ورکوونکي ونیسی او بند خوني ته یې واچوی.

په دې حال کي یې پاچا ته خبر ورکړ چي په دې ورځو کي په ښار کي یو پال کتونکی پیدا سوی چي توانیدلی د وزیر د ښځې ورکه ګوتمۍ پیدا کړي.

پاچا خپل دوه ساتونکي ورولېږل تر څو هغه راولي.

احمد چي کله دپاچا مخ کي ودرېدی دبیري ئې پښې او لاسونه رېږدیدل.

پاچا وویل:ځوانه پال کتونکې!زما څلوېښت صندخه د طلا و جواهراتو غلاسوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا څخه غوارم چي دغلو پټ ځای راوښايې. احمد بې له دې چي سوچ وکړي ژرئې وویل: ګرانه پاچا بې غمه سه زه خامخا د ځلوېښتو غلو پټ ځای درته پیدا کوم.

پاچا وویل: د حیرانتیا وړ ده! هیڅ چا ونه سو کولای څه وکړي او ته په داسي آسانۍ ادعا کوې چي کولای سې هغه پیدا کړې.

احمد د دې خبري په اورېدو سره لا بېري واخیستی خو چاره یې نه درلوده نو ویې ویل:زه خپل ټوله هڅه او کوښښ کوم تر څو هغه پیدا کړم خو دا کار وخت غواړي .پاچا وویل: څونه؟ احمد سوچ وکړ او ویې ویل:زما ګرانه پاچا!ځلوېښت ورځي،د هر یوه دپاره یوه ورځ پاچا وویل:ځلوېښت ورځي دېر وخت دئ خو چاره نسته یوازي په دې شرط چي هغه په دې وخت کي خامخا پیدا کړې که بریالی سوې پولداره به سې خو که دا کار ونسې کړای د نورو پال کتونکو غوندي به د ژوند تر پایه په بندخونه کي پوست واچوې.احمد سر وښوروی او په ناهیلۍ سره د مانۍ څخه ووتی او کورته ولاړی.

دا چي کورته رادننه سو په ویرجن حال یې جمیلې ته وویل:وګوره جمیلې دا سر خوړی هم تا راته جوړ کړی؛پاچا ځلوېښت ورځي ماته وخت راکړی تر څو غله او خزانه یې ورپیدا کړم؛او که ونسم کړای په دې ټاکلي وخت یې ورپیدا کړم دتل لپاره به ما بندي کړي.جمیلې وویل:ناهیلۍ کېږه مه. دځو صندوخو پیدا کول خو څه ستونزه نده.ته خامخا بریالی کېږي. مګر تا د وزیر د ښځي ګوتمۍ پیدا نکړله؟احمد وویل:جمیلې!ما خو تاته ټوله کیسه وکړل. ولي باور نکوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې ګوتمۍ پیدا کېدل د خدای (ج) په غوښتنه او مهربانۍ وه؛خو دا پلا مسله ډېره توپیر لري، دا ځل نو هیڅ هیله نسته.

وروسته احمد لږ وچه خرما واخیستل او څلوېښت دانې یې وشمېرلې او په کوزه کې یې دننه واچولې او ویې ویل:زه هره شپه د دې خرما څخه یوه خرما خورم تر څو ښکاره سي چې څلوېښت ورځې مې په خلاسیدو دي.

یو کس دپاچا د خدمت ګارانو څخه هم دهغو څلوېښتو کسو غلو غړی وو او د احمد او پاچا تر مابینځ خبري یې ټولې اورېدلې وې.

هغه په هغه شپه د غلو پټ ځای ته ورغی او دغلو مشر ته یې وویل:نن ورځ سهار یو پال کتونکی پاچا ته راغلی وو او ویل یې چې خزانه او غله په څلوېښتو ورځو کې پیدا کوي.

د غلو مشر وویل:کېدوني نده درواغ ئې ویلي یي؛او کېدونې ده د سحر او جادو په واسطه دا کار وکولای سي.اوس باید ته خپل کالي بدل کړې او پټ د هغه پال کتونکي کور ته ورسې خبر تر لاسه کړې.

هغه شپه دپاچا خدمتګار د احمد د کور پر دیواله وروختی او دبام شاته پټ سو تر څو دهغوی خبري واوري.

په دې وخت کې احمد اوله خرما دکوزې سه راویستل ویې خوړل او جمیلې ته ئې وویل:دا یې اولنۍ .

غله ددې خبري په اوریدو سره لړزې واخیست،داسې چې نژدې وو د بام د شاه څخه ولوېږي.وروسته ډېر ژر د غلو پټ ځای ته راستون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو ؛او د غلو مشر ته يې وويل:دا پال کتونکی رښتيا هم حيرانوونکی توان لري هغه بې له دې چې ما ووينې پوهيدی چې زه دبام تر شاه يم .ما خپل په غوږو واوريدل چې ويې ويل داېې اولنی.

مشر وويل:کيدونې ده ناسم دي اوريدلي يي. دپوره ډاډ دپاره دي سبا ماښام ستاسره يو بل کس هم ولاړ سي.

دابله شپه د پاچا دخدمتګار سره يو بل کس هم د غلو څخه ورسره رالی (راغی) د احمد دکور دبام شاته؛او دتيري شپې غوندي يې د احمد دی خبرو ته غوږ ونيوی،احمد دوهمه خرما وخوړل او ويې ويل:دا يي هم دوه!

غلو چي خپل لاس او پښې ورکي کړي وې ژر تر ژره دهغه ځای څخه وتښتيدل او خپل تر پټ ځای په ځغاسته راغلل.

د پاچا خدمتګار د غلو مشر ته وويل:هغه پوهيدی چي موږ د بام شاه ته دوه کسه پټ سوي يو؛او ويې ويل دا يې هم دوه. دغلو مشر وويل:زه خو باور نه کوم.

په دې خاطردابله شپه د غلو دمشر په امر غله درې کسه ورغله داغسي څلور، پنځه، شپږ، ... کسه ولاړل همدا مسئله روانه وه تر دې چي څلوېښتمه شپه راورسيدل او وار دغلو د مشر راورسيدی.

هغه وويل: نن زه خپله هم ستاسو سره ځم.

په څلوېښتمه شپه ټول څلوېښت غله داحمد دکور پر بام راوختل تر څو دهغه او ښځې خبري ئې واوري په دې حال کي احمد آخري خرما

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په کوزه کي د ننه پټه وه وروسته د څه مودې يې په غمجنه څېره راويستل ويې خوړل ؛او په لوړ آواز يې وويل: دا يې هم ځلوېښت.اوس يې شمېر پوره سو.

جميله يې څنګ ته کښېناستل او په مهرباني ئې وويل:احمده! ما وبخښه ما غلطي وکړه چي ستاسه مي وغوښتل ته پال وګورې.ما نبايد ته دې کار ته اړ کړې واى چي توان يې تا نه درلودی. ته بايد هغه واى چي وې.

احمد وويل :پروا نکوي.اوس کار سوی دئ او بله چاره نلري.خپله هم په دئ کار کي ګرم يم ځکه په هغه چي اول لا پوه وم چي سم اوښه کار ندئ بيا مي هم کوى. خير اوس دا خبري هيڅ ګټه نلري.

په دې حال کي د دروازې ږغ پورته سو. احمد سوړ اسوېلی ويست او ويې ويل:خامخا دپاچا کسان دي.په دې حال کي چي په بېره او رېږديدو د دروازې پر خوا روان وو په لوړ آواز يې وويل:ډېر ښه ډېرښه!رالم (راغلم).لږ صبر وکړئ؛پوهېږم تاسو دڅه کار دپاره راغلي ياست.خو کله چي يې دروازه خلاسه کړله حيران سو ځلوېښت کسه يې وليدل؛چي ټولو د ده مخکي ځنګون وهلی او ټنډې يې پر مځکي ايښي دي.

دغلو مشر وويل:اى ستر پال کتونکې!البته چي ته پوهېږې.ځکه چي هيڅ يو شی ستاسو دسترګو څخه نسي کولای پټ سي؛ او تاسو د هر څه سه باخبرياست .موږ ستاسو څخه غواړو چي زموږ راز ښکاره نکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد د دې سره چې په اول سر کې ګنګس سوی وو خو پوهېدی چې دا څلوېښت کسان باید دپاچا دخزانې غله واوسي . په دې خاطر بې له سکوته یې وویل:ډېر ښه!زه تاسو پاچا ته په لاس نه ورکوم.خو تاسو باید قول راکړی چې هغه صندوقونه چې تاسو د پاچا دمانۍ څخه غلا کړي دي بېرته خپل پر ځای ځای پر ځای کړئ.

دغلو مشر په زاری او عذرونو وویل:خامخا،مونږ ژر تر ژره دا کار ترسره کوو.

په دې حال کې مخکې له دې چې یوڅلوېښتمه ورځ راورسېږي؛غلو څلوېښت سره صندوقونه طلا او جواهر په پټه د پاچا مانۍ ته یوړل.

دابله ورځ سهار احمد پاچا ته رالی و پاچا ته یې وویل: ګرانه پاچا هغسي چې مې درته قول درکړی وو پر وخت مې دا دی راغلم خو زما جادويي توان کم سوی یوازې کولای سم د صندوخانو (صندوقانو)او غلو څخه یو درته پیدا کړم د دوارو پیدا کول راته نکېدونی دئ.اوس تاسو د دې دوو څخه کم یو غواړی ؟ پاچا وویل:ښکاره ده چې صندوخونه غواړم! احمد وویل:رېښتینی د ناهیلېتوب ځای دئ چې نسم کولای د غلو پټ ځایونه هم پیدا کړم خو که ستاسو پرېکړه بدله سوه لکه سره غوړي داسې درته تیار یم. پاچا وویل:هغه پرېبرده،اوس ووایه زما خزانه چېري ده؟تر څو ژر تر ژره خپل کسان ورولېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد وویل:ګرانه پاچا! اړتیا نسته دا کار وکړې وروسته د لاسو په ښورولو یې دا وویل:اجي مجي لا ترجي او ویې ویل:اوس د دې کلمو په ویلو سره ټول صندوخونه طلا او جواهرات خپل ځای ته راغلي.

پاچا د احمد سره ولاړی تر څو خپل خزانه وګوري.دا چي دپاچا سترګي پر صندوخونو ولګېدې حیران سو په چیغه یې وویل: ریښتیا چي هم تاسو ستر پال لیدونکی یاست. ددې ننه تاسي ځان د دې دربار غټ پال کتونکی وبولی!

احمد ورته تعظیم وکړ او ویې ویل:ګرانه پاچا،ستاسو دمهربانی څخه مننه خو دا کار زما دپاره ناشونی دئ ځکه چي ستاسو دخزانې پیدا کول او بېرته خپل ځای ته راوړل ما ته ډېر سخت کار وو نو زه اړ سوم ټوله توان او طاقت مي ولګوم او نور توان نلرم چي لکه مخکي داسي وړاند وینه وکړم.

پاچا په ویرجن حال وویل:ښه ونسو!نو زه اوس تاته دوه برابره ډالی درکوم .راسه او د دې دوه صندوخه ځان ته یوسه داسي احمد دښې تجربې او ثروت چي ئې لاس ته راوړی وو د جمیلي خواته راغی.

هغه پوهېدلی وو که خدای پاک وغواړي کولای سي ناشونی کار هم شونی کړي خو انسانان باید په لومړي قدم د کارو کي خطاګاني پرېـــــــــــــــــــــــږدي او توبـــــــــــــــــــــه وباســــــــــــــــــــــي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

اخیستلیکونه

د ژباړل شوي کتاب نوم چهل ګنج

خپروونکی:انتشارات صدر

دویم چاپ پسرلی ۱۳۹۱

بازنویس:حسن ناصري

د چهل ګنج ژباړه

ژباړه: هوتک مینه وال

ځلوېښت خزانې

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library